

мо за пары и славолюбіе; и скоро достигнѣхъ до тамъ щото ты продавахъ за пары.

Съ това ся присъедини и то, щото разлика-та между духовны-тѣ и миряни-тѣ станѣ по-явна и по-явна, и че първи-тѣ по вѣнкашно-то, както на примѣръ съ обличяніе-то и особенны привилегіи отъ други християны ся отличявахъ. По добръ щѣше да бѣде ако бы ся отличявахъ отъ други-тѣ съ едно свято живѣяніе, съ кротость и милосърдіе, нѣ отъ това имаше недостаткъ въ мнозина. Тѣ отъ части бѣхъ до толкози необразованны щото, както за примѣръ на собора кой-то станѣ въ Ефесѣ (431. год.) единъ епископъ и единъ презвитеръ даже не знаяхъ да пишѣтъ име-то си; а отъ части бѣхъ до толкози развратни, щото станѣ нужно да ся издадѣтъ особенны за тѣхъ законы, тѣй на примѣръ нечестивый Епископъ *Кириллъ* Александрійскый въ (430 год.) дозволи да ся вършѣтъ убійства прѣдъ очитѣ му. Нѣ при всичко това, служители-тѣ на църквѣ-тѣ дозволихъ на народъ-тѣ да имъ палувать рѣцѣ-тѣ и нозѣ-тѣ и да имъ ся поклонявать; и отъ другъ странѣ тѣ сами часто пѣляхъ прѣдъ царіе-тѣ. Кога-то ся съглѣда това зло въ църквѣ-тѣ, и принуди отъ еднѣ странѣ нѣкои отъ тихы-тѣ и скромны-тѣ да ся оттеглятъ въ пустынѣ-тѣ или въ монастырь, то отъ другъ странѣ твърдѣ скоро ся породи и въ самы-тѣ монастыры развратность-та, тѣй щото не рѣдко на Въстокъ монаси-тѣ сами обезпокоявахъ църквѣ-тѣ